

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 16 d.*

Byloje C-480/09 P

dėl 2009 m. lapkričio 26 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

AceaElectrabel Produzione SpA, įsteigta Romoje (Italija), atstovaujama *avvocati* L. Radicati di Brozolo ir M. Merola,

ieškovė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai V. Di Bucci,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Processo kalba: italy.

Electrabel SA, įsteigtai Briuselyje (Belgija), atstovaujamai *avvocati* L. Radicati di Brozolo ir M. Merola,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. N. Cunha Rodrigues, teisėjai A. Arabadžiev (pranešėjas), A. Rosas, A. Ó Caoimh ir C. Toader,

generalinė advokatė E. Sharpston,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 30 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *AceaElectrabel Produzione SpA* (toliau – AEP) prašo panaikinti 2009 m. rugsėjo 8 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) sprendimą *AceaElectrabel Produzione SpA prieš Komisiją* (T-303/05, Rink. p. II-137, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį dėl 2005 m. kovo 16 d. Komisijos sprendimo 2006/598/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Italijos Lacijaus regionas ketina suteikti siekiant sumažinti šiltnamio efektą sukeliančių dujų emisiją (OL L 244, 2006, p. 8, toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

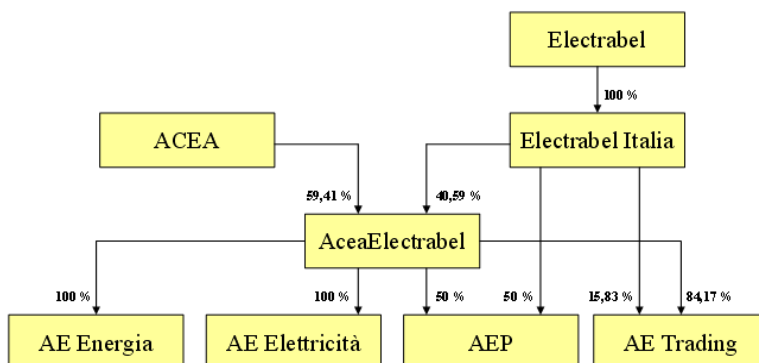
- 2 Šio ginčo faktinės aplinkybės, išdėstytos skundžiamo sprendimo 1–17 punktuose, gali būti apibendrintos, kaip nurodyta toliau.
- 3 AEP yra elektros energiją gaminanti bendrovė, kurią kontroliuoja *Electrabel Italia SpA* (toliau – *Electrabel Italia*) ir *AceaElectrabel Holding SpA* (toliau – *AceaElectrabel*), abi turinčios po 50 % akcijų.

- 4 100% *Electrabel Italia* akcijų turi *Electrabel SA* (toliau – *Electrabel*), kurios buveinė yra Belgijoje.

- 5 *AceaElectrabel* yra *ACEA SpA* (toliau – *ACEA*) ir *Electrabel Italia* sukurta bendroji įmonė. Ji veikia elektros energijos ir dujų sektoriuose. 59,41% jos akcijų turi *ACEA*, o 40,59% *Electrabel Italia*. Steigimo sutartyse buvo numatyta, kad *ACEA* turi perduoti AEP du šiluminės elektros gamybos įrenginius ir penkias šiluminės elektrines, o *Electrabel* turi pateikti keletą įrenginių statybos projektų.

- 6 Be to, *AceaElectrabel* visiškai ar iš dalies kontroliuoja bendroves *AceaElectrabel Energia* (100%), *AceaElectrabel Elettricità* (100%) ir *AceaElectrabel Trading* (toliau – *AE Trading*, 84,17%).

- 7 Šių įmonių struktūrą galima pavaizduoti taip:

- 8 2002 m. sausio 28 d. Italijos Respublika pranešė Europos Bendrijų Komisijai apie du pagalbos investicijoms skirtus projektus, iš kurių vienas skirtas šildymo vamzdynų, tiekiančių bendro apšildymo įrenginio energiją, kuri bus gaminama iš dalies modernizuotoje ir rekonstruotoje bendros šilumos ir elektros energijos gamybos jėgainėje, tiekiančioje šilumą naujam kvartalui netoli Romos, statybai (toliau – nagrinėjama pagalba). Šio projekto investicijų suma – 9 500 000 eurų, o nagrinėjamos pagalbos suma – 3 800 000 eurų.
- 9 2003 m. gegužės 13 d. Komisija pranešė Italijos Respublikai apie savo sprendimą nagrinėjamos pagalbos atžvilgiu pradėti EB 88 straipsnio 2 dalyje numatytą formalią tyrimo procedūrą. Ji manė, kad nagrinėjama pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, bet kad jai reikia taikyti Teisingumo Teismo 1997 m. gegužės 15 d. sprendime *TWD prieš Komisiją* (C-355/95 P, Rink. p. I-2549), kuriuo buvo patvirtintas 1995 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *TWD prieš Komisiją* (T-244/93 ir T-486/93, Rink. p. II-2265) (toliau – sprendimai *TWD prieš Komisiją*), įtvirtintus principus.
- 10 Šiuo atžvilgiu Komisija pažymėjo, pirma, kad ACEA yra viena iš pagalbos schemomis (toliau – ankstesnė pagalba), kurios 2002 m. birželio 5 d. Komisijos sprendimu 2003/193/EB dėl Italijos viešojo sektoriaus įmonėms, kurių akcijų daugumą turi viešieji subjektai, suteiktos valstybės pagalbos atleidimams nuo mokesčių ir paskoloms lengvatinėmis sąlygomis (OL L 77, p. 21; toliau – ankstesnis sprendimas) pripažintos neteisėtomis ir nesuderinamomis su bendrąja rinka, pasinaudojusių municipalizuotų energetikos sektoriaus bendrovių, ir, antra, kad Italijos Respublika, nepaisydama dviejų priminimų, nepatvirtino, jog buvo faktiškai susigrąžintos pagal šias schemas ACEA pervestos sumos, kurias grąžinti reikėjo pagal ankstesnio sprendimo 3 straipsnį.
- 11 Pasak Komisijos, ACEA buvo pradinė nagrinėjamos pagalbos gavėja, o AEP tapo dabartine gavėja tik po reorganizavimo. Be to, Komisija manė, kad ACEA ir AEP turi

būti laikomos vienu ekonominiu vienetu ir kad, nepaisant vidaus reorganizavimo, ši grupė, įskaitant ACEA, turi būti laikoma nagrinėjamos pagalbos gavėja.

- 12 2005 kovo 16 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, kuriame nagrinėjamą pagalbą pripažino suderinama su bendrąja rinka, tačiau sustabdė jos pervedimą AEP, kol Italijos Respublika pateiks įrodymų, jog ACEA sugrąžino ankstesnę pagalbą.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 13 2005 m. rugpjūčio 3 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu AEP pareiškė ieškinį pagal EB 230 straipsnį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 14 Pirmajame ieškinio pagrinde AEP tvirtino, kad buvo pažeista EB 87 straipsnio 1 dalis, blogai motyvuotas ginčijamas sprendimas bei blogai atliktas tyrimas nagrinėjamą pagalbą kvalifikuojant kaip valstybės pagalbą. Antrasis ieškinio pagrindas buvo susijęs su EB 88 straipsnio ir 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nustatančio išsamias EB Sutarties [88] straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1), pažeidimu, teisės klaidomis ir nepakankamu bei prieštaringu ginčijamo sprendimo motyvavimu nustatant, kas yra nagrinėjamos pagalbos gavėjas. Trečiasis ieškinio pagrindas buvo susijęs su neteisėtu nagrinėjamos pagalbos mokėjimo sustabdymu ir nepagrįstu rėmimusi sprendimais *TWD prieš Komisiją*.

- 15 2005 m. gruodžio 6 d. *Electrabel* paprašė leisti įstoti į bylą AEP reikalavimams palai-kyti. 2006 m. balandžio 7 d. nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios kole-gijos pirmininkas leido jai įstoti į bylą.
- 16 2007 m. liepos 24 d. Pirmosios instancijos teismas paprašė šalių ir Italijos Respublikos pateikti, jeigu jos turi, faktinių įrodymų, kad ACEA grąžino ankstesnę pagalbą.
- 17 2007 m. rugsėjo 7 d. laišku Italijos Respublika patvirtino, kad ACEA grąžino 1 511 135,88 euro už 1998 m. ir 1 534 938,78 euro už 1999 m.
- 18 2008 m. vasario 14 d. laišku Komisija nurodė, kad ACEA grąžintos sumos sudaro labai mažą pagal ankstesnį sprendimą grąžintinų sumų procentą, palyginti su ACEA 2004 m. balanse nurodytais skaičiavimais. Todėl ji pabrėžė, kad suspenduojanti są-lyga, nuo kurios priklauso nagrinėjamos pagalbos mokėjimas, negali būti laikoma įvykdyta.
- 19 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškinį.
- 20 Dėl pirmojo ieškinio pagrindo Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komi-sija galėjo, nepažeisdama EB 87 straipsnio 1 dalies, nagrinėjamą pagalbą kvalifikuoti kaip valstybės pagalbą, nes aptariamo šildymo vamzdyno vietinis pobūdis nereiškia, kad neegzistuoja konkurenciniai santykiai su kitais energijos produktais ar kad galbūt nėra daroma žala prekybai tarp valstybių narių, ir kad šis teiginys yra pakankamai

motyvuotas. Be to, Pirmosios instancijos teismas kaip nepagrįstus atmetė argumentus, jog ginčijamo sprendimo motyvavimas yra prieštaringas, o tyrimas, susijęs su nagrinėjamos pagalbos kvalifikavimu kaip valstybės pagalbos, nepakankamas, nes manė, kad ieškinyje nėra jokių argumentų tuo klausimu.

- 21 Pirmosios instancijos teismas nepriimtiniu pripažino antrąjį ieškinio pagrindą tiek, kiek jis susijęs su EB 88 straipsnio ir Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu, nes, jo nuomone, pirmosios instancijos ieškinyje nebuvo pateikta jokio su šiais pažeidimais susijusio argumento. Dėl antrojo ieškinio pagrindo dalies, susijusios su teisės klaidomis ir nepakankamu bei prieštaringu ginčijamo sprendimo motyvavimu, nustatant, kas yra nagrinėjamos pagalbos gavėjas, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, pirma, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, kai nagrinėdama nagrinėjamą pagalbą nusprendė, kad ACEA ir AEP turi būti laikomos ekonominiu vienetu, o ACEA – viena iš nagrinėjamos pagalbos gavėjų. Antra, Pirmosios instancijos teismas manė, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas ir jame nėra prieštaravimų.
- 22 Trečiojo ieškinio pagrindo atveju Pirmosios instancijos teismas, darydamas nuorodą į savo svarstymus nagrinėjant antrąjį ieškinio pagrindą, atmetė argumentus, susijusius su ACEA ir AEP atskirumu bei ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos kumuliacinio poveikio nebuvimu. Jis taip pat manė, kad, priešingai nei teigė AEP, sprendimus *TWD prieš Komisiją* reikia taikyti ne tik individualiai pagalbai, bet ir bendrosioms pagalbos schemoms. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad manydama, jog neprivalo įrodyti konkurencijos iškreipimo poveikio, kurį gali turėti kartu ankstesnė pagalba ir nagrinėjama pagalba, nei iš anksto žinoti tikslų jos dydį, Komisija nepažeidė šios teismų praktikos.

Šalių reikalavimai

23 AEP Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą ir tenkinti pirmojoje instancijoje pateiktus reikalavimus,
- nepatenkinus šio reikalavimo, grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

24 KOMISIJA Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti apeliacinį skundą,
- priteisti iš AEP bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

- 25 Ieškovė pateikia du apeliacinio skundo pagrindus, iš kurių pirmasis susijęs su pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pagrindų iškreipimu, teisės klaidomis bei neracionaliu ir prieštaringu skundžiamo sprendimo motyvavimu, nustatant nagrinėjamos pagalbos gavėją. Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pagrindų iškreipimu, teisės klaidomis bei prieštaringu ir nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu, nustatant sprendimų *TWD prieš Komisiją* reikšmę.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su nagrinėjamos pagalbos gavėjo nustatymu

Dėl pirmojo ieškinio pagrindo pirmos dalies, susijusios su pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pagrindų iškreipimu

— Šalių argumentai

- 26 AEP mano, kad pirmojoje instancijoje pareikštas ieškinys, susijęs su EB 88 straipsnio ir Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu, buvo pripažintas nepriimtiniu paviršutiniškai išnagrinėjus ieškinį, nes nuoroda į šias normas turi būti vertinama kartu su argumentais dėl klaidingo nagrinėjamos pagalbos gavėjo nustatymo. Iš tikrųjų, siekiant

užtikrinti valstybės pagalbos procedūros normų laikymąsi, svarbu teisingai nustatyti pagalbos gavėją.

- 27 AEP teigimu, klausimas dėl ekonominio tęstinumo tarp ACEA ir AEP, kai perleidžiama įmonės dalis, kurios atžvilgiu vykdomas projektas, kuriam skiriama pagalba, buvo išsamiai nagrinėtas tiek šalių rašytiniuose dokumentuose, tiek per posėdį. Tačiau Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į šią diskusiją ir taip iškreipė ieškinio pagrindą ir tyrimo rezultatus.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 28 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką Pirmosios instancijos teismas turi atmesti kaip nepriimtinus jam pateikto ieškinio reikalavimus, kai iš paties ieškinio teksto nėra nuosekliai ir suprantamai aišku, kokios yra esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis pagrįsti šie reikalavimai (2006 m. liepos 18 d. Sprendimo *Rossi prieš VRDT*, C-214/05 P, Rink. p. I-7057, 37 punktas ir 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *Arizona Chemical ir kt. prieš Komisiją*, C-150/06 P, 45 punktas).
- 29 Todėl Pirmosios instancijos teismas, pažymėjęs, kad pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, kuri turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, teisingai pasielgė, kad atmetė kaip nepriimtinius argumentus, susijusius su EB 88 straipsnio ir Reglamento Nr. 659/1999 pažeidimu dėl to, kad jie netenkino šios sąlygos.

- 30 Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismui pareikštame ieškinyje aiškiai, vienareikšmiškai, darniai ir suprantamai nenurodoma, kaip ginčijamas sprendimas pažeidžia šias nuostatas. Be to, AEP nepateikė Teisingumo Teismas jokios konkrečios informacijos, įrodančios, kad Pirmosios instancijos teismui pateiktas ieškinys atitiko šias sąlygas.
- 31 Šiuo atžvilgiu tvirtinimas, kad nuoroda į šias nuostatas turi būti skaitoma kartu su argumentais, susijusiais su klaida nustatant nagrinėjamos pagalbos gavėją, yra nepakankamas, nes pirmojoje instancijoje pareikštame ieškinyje nepaaiškintas šis ryšys ar tai, kaip ši tariama klaida pažeidė šias nuostatas.
- 32 Tokiomis aplinkybėmis pirmojo apeliacinio skundo pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo antros dalies, susijusios su teisės klaidomis

— Šalių argumentai

- 33 AEP tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą patvirtinęs Komisijos išvadą, jog ACEA ir AEP sudaro ekonominę vienetą. Iš tikrųjų, jei mažiau nei 30 % AEP akcijų turi ACEA, 70 % *Electrabel*, negalima teigti, kad AEP su ACEA sudaro ekonominę vienetą.

34 AEP teigimu, iš visų Pirmosios instancijos teismo savo analizei pagrįsti nurodytų Bendrijos teismų sprendimų matyti, kad Komisijos turima diskrecija identifikuojant pagalbos gavėją nustatyti, ar dvi, ar kelios įmonės sudaro ekonominę vienetą, apsiriboja tais atvejais, kai išimtinė kontrolė priklauso tam pačiam asmeniui ar grupei. Tačiau kai, kaip šiuo atveju, įmonę kontroliuoja bendroji įmonė, kurią pačią kontroliuoja dvi atskiros grupės, remiantis šia teismų praktika esą negalima daryti išvados, kad Komisija gali nuspręsti, jog kontroliuojama bendrovė ir viena iš bendrąją įmonę kontroliuojančių bendrovių sudaro ekonominę vienetą.

35 AEP taip pat mano, kad Komisija niekada netaikė tokio metodo kitoms konkurencijos teisės sritims, nors visose šios teisės srityse vartojamos tos pačios sąvokos. Iš tikrųjų, kitaip nei mano Pirmosios instancijos teismas, koncentracijos ar kartelių srityse taikomos sąvokos gali būti perkeliamos į valstybės pagalbos sritį, išskyrus specifines situacijas, kai yra pateisinama kitokia interpretacija.

36 Šiuo atžvilgiu Komisija savo sprendime, leidžiančiame steigti AEP, šią bendrąją įmonę kvalifikavo kaip koncentraciją, nes ta įmonė buvo funkciškai nepriklausoma nuo savo patronuojančių bendrovių. Funkcinio savarankiškumo sąvoka konkurencijos teisėje yra vartojama apibūdinant bendras įmones, kurias kontroliuoja atskiros ekonominės grupės, tačiau kurios turi savo organizacinę ir administracinę struktūrą ir rinkoje veikia remdamosi savais veiklos ir finansiniais ištekliais.

37 AEP nuomone, Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą, skundžiamo sprendimo 142 punkte nusprendęs, kad, nepaisant ankstesnės Komisijos išvados, ji faktiškai nėra funkciškai nepriklausoma nuo ACEA ir *Electrabel*, nes jos bendrai kontroliuoja

AEP. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas supainiojo funkcinio savarankiškumo ir kontrolės sąvokas, nes ne kiekviena kontrolė turi įtakos įmonės funkciniam savarankiškumui.

- 38 Be to, dėl Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 142 punkte išsakyto teiginio, kad AEP nėra funkciškai savarankiška, nes jos pagamintą energiją parduoda *AE Trading*, AEP pažymi, kad tokie teiginiai yra nereikšmingi, nes gamybos, didmeninės prekybos, kuria šiuo atveju užsiima AEP, ir mažmeninės prekybos, kuria šiuo atveju užsiima *AE Trading*, atskyrimas yra įprastas dalykas energijos sektoriuje ir apie tai žinojo Komisija duodama leidimą koncentracijai.
- 39 AEP priduria, kad nors Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad Komisija nelaikė AEP atsakinga ir nepareikalavo grąžinti ankstesnės pagalbos, tai vis dėlto nereiškia, kad bendrovei AEP, o per ją *Electrabel*, neturi pasekmių nagrinėjamos pagalbos sustabdymas. Jeigu Komisija norėjo per AEP paveikti ACEA, ji turėjo nedaryti poveikio *Electrabel* situacijai ir sustabdyti nagrinėjamos pagalbos mokėjimą proporcingai ACEA turimai 29,705 % akcijų daliai.
- 40 AEP teigimu, Pirmosios instancijos teismas nepagrįstai remiasi 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimu *Italija prieš Komisiją* (C-91/01, Rink. p. I-4355, 50–53 punktai), nes byla, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, susijusi su tuo, ar bendrovė tenkina sąlygas, kad galėtų pasinaudoti mažoms ir vidutinėms įmonėms taikomu lengvatiniu režimu, o ne su priklausymu ekonominiam vienetui. Be to, ši byla geriausiu atveju dar gali būti susijusi su vienos grupės išimtinė kontrolė.

- 41 Dėl Pirmosios instancijos teismo ekonominio tęstinumo tarp ACEA ir AEP, kai perleidžiama įmonės dalis, kurios atžvilgiu vykdomas projektas, kuriam skiriama pagalba, pripažinimo AEP mano, jog perleidimo nepakanka norint teigti, kad ji tęsia anksčiau ACEA vykdytą veiklą ir tapo tos pagalbos gavėja. Perleidimas taip pat negali pagrįsti išvados, kad AEP ir ACEA sudaro ekonominį vienetą.
- 42 Šiuo atžvilgiu AEP pažymi, kad nagrinėjamas projektas buvo perleistas pagal susitarimą dėl bendrosios įmonės, kuris buvo ACEA organizuotos viešojo pirkimo procedūros, per kurią perleidžiama įmonės dalis tinkamai įvertinta pagal rinkos taisykles, baigiamoji stadija. Iš Komisijos pranešimo dėl veiksmingo Komisijos sprendimų, kuriais valstybėms narėms nurodoma susigrąžinti neteisėtą ir nesuderinamą valstybės pagalbą, įgyvendinimo (OL C 272, 2007, p. 4) 33 punkto matyti, kad perduodant, kaip šiuo atveju, turtą („asset deals“) nėra tęstinumo tarp senos ir naujos įmonės.
- 43 Atsakydama į Pirmosios instancijos teismo teiginius dėl rizikos, kad ACEA atliktu atitinkamos įmonės dalies perleidimu AEP galėjo būti siekiama apeiti ankstesniame sprendime esantį nurodymą grąžinti pagalbą, AEP primena, kad ji Pirmosios instancijos teisme pažymėjo, jog toks ekonomiškai ir strategiškai svarbus sandoris, kaip an-tai *AceaElectrabel* steigimas, negalėjo būti sugalvotas tam, kad būtų galima išvengti valstybės pagalbos, kurios dydis yra toks mažas, palyginti su bendra sandorio verte, sustabdymo galimybės.
- 44 Be to, nusprendęs, pirma, kad Komisija neturėjo įrodyti tikslo išvengti valstybės pagalbos sustabdymo galimybės, ir, antra, kad perleidimo konstatavimo ir pavojų, kuriuos jis kelia valstybės pagalbos taisyklių atžvilgiu, išvardijimo pakanka Komisijos

argumentams pagrįsti, Pirmosios instancijos teismas atleido ją nuo pareigos pagrįsti savo sprendimus kaip nors kitaip nei teorinėmis ir paradoksaliomis hipotezėmis.

- 45 Per posėdį *Electrabel* palaikė AEP argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad AEP ir ACEA nėra ekonominis vienetas, kad nebuvo jokio tikslo apeiti ankstesniame sprendime nurodytą reikalavimą sugrąžinti pagalbą, ACEA perleidžiant AEP atitinkamą įmonės dalį. *Electrabel* tvirtina, kad bet kokia apėjimo galimybė turi būti vertinama ne abstrakčiai, o atsižvelgiant į konkrečius faktus.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 46 Kadangi AEP ir *Electrabel* ginčija Pirmosios instancijos teismo teiginį, kad Komisija galėjo laikyti AEP ir ACEA sudarančias vieną ekonominį vienetą ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos atžvilgiu, reikia patikrinti, ar Pirmosios instancijos teismas, nepadarydamas klaidos, galėjo šiuo klausimu patvirtinti ginčijamą sprendimą.

- 47 Šiuo atžvilgiu iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad įvykdžius restruktūrizaciją, kai vienos bendrovės gamybos įrengimai yra perduodami naujai sukurtoms pramonės bendrovėms, o senoji bendrovė veikia šiose naujai sukurtose pramonės bendrovėse, visos šios bendrovės pagalbos atžvilgiu gali sudaryti atskirą grupę, nepaisant to, kad visos naujai sukurtos pramonės bendrovės yra teisiškai atskiri subjektai senosios bendrovės atžvilgiu (šiuo atžvilgiu žr. 1984 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Intermills prieš Komisiją*, 323/82, Rink. p. 3809, 11 punktą).

- 48 Senoji bendrovė ir naujosios gamybos bendrovės gali sudaryti ekonominį vienetą, kai atlikta restruktūrizacija gamybos ir finansiniu požiūriu sudaro darnią visumą (šiuo atžvilgiu žr. minėto Sprendimo *Intermills prieš Komisiją* 12 punktą).
- 49 Iš Teisingumo Teismo praktikos taip pat matyti, kad kai bendrovės kontrolinių akcijų paketą turintis subjektas faktiškai kontroliuoja šią bendrovę tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaudamas ją valdant, jis turi būti laikomas dalyvaujančiu kontroliuojamos įmonės ūkinėje veikloje (2006 m. sausio 10 d. Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze ir kt.*, C-222/04, Rink. p. I-289, 112 ir 118 punktai).
- 50 Kitu atveju paprasčiausio įmonės padalijimo į dvi skirtingas įmones, iš kurių viena tiesiogiai vykdytų ankstesnę ūkinę veiklą, o kita kontroliuotų pastarąją aktyviai ją valdydama, pakaktų, kad Sąjungos teisės normos dėl valstybės pagalbos taptų neveiksmingos. Tokia situacija sukurtų sąlygas antrajai įmonei naudoti visas valstybės ar iš jos išteklių teikiamas dotacijas ir lengvatas arba jų dalį pirmosios įmonės naudai, o tai būtų naudinga ir iš jų sudarytam ekonominiam vienetui (minėto Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze* ir kt. 114 punktas).
- 51 Tai, kad bendrovės kontrolinių akcijų paketą turinčio subjekto vadybos komiteto ir kontrolės organo nariai yra paskiriami į kontroliuojamos bendrovės analogiškus organus, be kita ko, gali reikšti, kad gali būti atliekamos kontrolės, skatinimo bei finansinio rėmimo funkcijos, viršijančios paprastas investuotojo atliekamas investicijas, bei rodyti organinių ir funkcinių ryšių buvimą tarp tokio subjekto ir pačios kontroliuojamos bendrovės (šiuo atžvilgiu žr. minėto Sprendimo *Cassa di Risparmio di Firenze* ir kt. 116 ir 117 punktus).

- 52 Šioje byloje nei AEP, nei *Electrabel* neginčijo šių Pirmosios instancijos teismo teiginių: pirma, skundžiamo sprendimo 103 punkte jis konstatavo, kad ACEA buvo pirminė nagrinėjamos pagalbos gavėja, kad ACEA perleido AEP įmonės dalį, kuri gauna pagalbą, ir kad AEP tęsia šios įmonės dalies veiklą. Skundžiamo sprendimo 142 punkte jis taip pat pažymėjo, kad AEP pagamintą energiją parduoda *AE Trading*, kurios 84,17 % akcijų priklauso *AceaElectrabel*, o šios 59,41 % akcijų priklauso ACEA.
- 53 Antra, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 109 punkte konstatavo, kad AEP yra susijusi su ACEA ir *Electrabel*, o ACEA turi daugumą *AceaElectrabel*, kuri savo ruožtu valdo 50 % AEP kapitalo, akcijų, o to sprendimo 111 punkte, – kad ACEA aiškiai teigė kartu su *Electrabel* kontroliuojanti AEP.
- 54 Trečia, skundžiamo sprendimo 119 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad nors bendrovei *Electrabel* bendrovės AEP valdyboje atstovauja aštuoni iš dvylikos narių, vykdomajame komitete – keturi iš šešių, vieno iš ACEA atstovaujančių narių sutikimas yra būtinas priimant svarbiausius sprendimus, o tai jai suteikia veto teisę.
- 55 Iš šio sprendimo 47 ir 48 punktuose primintos teismo praktikos matyti, kad tokio-
mis aplinkybėmis Komisija, neviršydama savo diskrecijos ribų, galėjo manyti, jog po ACEA su *Electrabel* atliktos restruktūrizacijos ACEA ir AEP sudaro darnią visumą ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos atžvilgiu dėl to, kad ši restruktūrizacija apėmė atitinkamos ACEA įmonės dalies perleidimą AEP, AEP tęsė šios įmonės dalies veiklą, ACEA toliau dalyvavo AEP veikloje ir kad AEP pagamintą energiją pardavinėjo *AE Trading*, kurią kontroliavo ACEA per *AceaElectrabel*, kur turėjo daugumą akcijų.

- 56 Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 49 ir 51 punktuose primintą teismo praktiką, iš šių teiginių darytina išvada, kad Komisija galėjo manyti, jog kartu su kita įmone turinti kontrolinį AEP akcijų paketą ACEA faktiškai kontroliuoja šią bendrovę, tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvaudama ją valdant per AEP valdyboje ir vykdomajame komitete esančius savo atstovus, bei dėl to, kad turi daugumą *AceaElectrabel*, kuri valdo 50 % AEP kapitalo, akcijų.
- 57 Be to, skundžiamo sprendimo 125 punkte Pirmosios instancijos teismas pažymėjo, kad sutartyje dėl bendrovės ACEA bendrovei AEP perleistos įmonės dalies priskyrimo buvo numatyta sąlyga, draudžianti teisinius ginčus dėl šios dalies, ir kad tuo metu ACEA jau ginčijo ankstesnį sprendimą.
- 58 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis padarė klaidą, skundžiamo sprendimo 130 punkte nusprendęs, jog Komisija byloje įrodė, kad ACEA kartu su *Electrabel* atlikta restruktūrizacija gali lemti tai, kad bus bandoma apeiti ankstesniame sprendime nurodytą reikalavimą grąžinti pagalbą.
- 59 Iš tikrųjų, pirma, darytina išvada, jog, kitaip nei tvirtina AEP ir *Electrabel*, atsižvelgimo į galimybę apeiti reikalavimą grąžinti ankstesnę pagalbą negalima padaryti priklausomo nuo to, ar įrodyta, jog atsižvelgiant į konkretaus atvejo faktines aplinkybes toks tikslas egzistavo. Jei taip būtų, įmonės būtų skatinamos kurti tokias struktūras, kuriomis būtų siekiama išvengti neteisėtos pagalbos grąžinimo, pasinaudojant tuo, kad Komisija turėtų įrodyti, jog buvo siekiama tokio tikslo.
- 60 Todėl Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad Komisijai pakanka šiuo atveju įrodyti tokios galimybės buvimą.

- 61 Antra, Komisija galėjo manyti, kad nepripažinus, jog ACEA ir AEP yra ekonominis vienetas, po restruktūrizacijos AEP, kontroliuojama bendrai ACEA ir kitos įmonės, galėtų tęsti perleistą veiklą, kuriai buvo skirta ankstesnė pagalba, ir gauti nagrinėjamą pagalbą. Be to, ji galėjo manyti, kad nagrinėjamos pagalbos suteikimas AEP leistų ja pasinaudoti ACEA, nes ekonominę veiklą jos vykdo kaip vienas darinys.
- 62 Atsižvelgiant į šio sprendimo 50 punkte primintą teismo praktiką, galimybės ACEA pasinaudoti nagrinėjama pagalba pakaktų panaikinti Sąjungos normų, susijusių su valstybės pagalba, veiksmingumą, be to, tai prieštarautų sprendimų *TWD prieš Komisiją* logikai.
- 63 Tokiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas, nepadarydamas teisės klaidos, galėjo manyti, kad Komisija, kuri šiuo atžvilgiu turi didelę diskreciją, nusprendusi, kad ACEA ir AEP sudaro ekonominį vienetą ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos atžvilgiu, nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos.
- 64 Konkrečiai tariant, Pirmosios instancijos teismas galėjo manyti, kad tai, jog ACEA bendrai su *Electrabel* kontroliuoja AEP, o *Electrabel* akcijų dalis AEP yra didesnė nei ACEA, šiuo atveju negali paneigti Komisijos teiginio, kad ACEA ir AEP sudaro ekonominį vienetą.
- 65 Šio teiginio negali paneigti kiti AEP argumentai.
- 66 Pirma, manytina, kad, atsižvelgiant į ankstesnę analizę, argumentams, susijusiems, viena vertus, su AEP funkcinio savarankiškumu ACEA atžvilgiu, kurio buvimą

Komisija konstatavo vertindama koncentraciją, ir, kita vertus, su ekonominio vieneto sąvoka kartelių ir koncentracijų srityse, negalima pritarti. Iš tikrųjų, kaip teisingai skundžiamo sprendimo 135, 137 ir 138 punktuose nusprendė Pirmosios instancijos teismas, ekonominio vieneto sąvoka valstybės pagalbos srityje gali skirtis nuo kitose konkurencijos teisės srityse taikomos sąvokos.

- 67 Bet kuriuo atveju nei galimas funkcinis AEP savarankiškumas, nei ekonominio vieneto sąvoka, vartojama kartelių ir koncentracijų srityse, negali paneigti aplinkybės, kad Pirmosios instancijos teismas, atsizvelgęs, be kita ko, į ACEA turimą veto teisę svarbiausiose AEP valdymo srityse, galėjo šiuo atveju patvirtinti Komisijos teiginį dėl bendrai su kita įmone bendrovės ACEA atliekamos AEP kontrolės ir dėl pastarosios priklausymo vienam dariniui.
- 68 Antra, dėl argumento, susijusio su atitinkamos įmonės dalies perleidimu AEP tariai perleidžiant turtą („asset deal“), pakanka pažymėti, kad tokios rūšies sandorius reglamentuojančios normos negali būti taikomos tokiomis kaip šios bylos aplinkybėmis, kai ACEA išlaikė bendrą atitinkamos įmonės dalies kontrolę ir todėl gali būti laikoma su AEP sudarančia ekonominį vienetą.
- 69 Trečia, kalbant apie argumentą, susijusį su Pirmosios instancijos teismo rėmimu – si minėtu Sprendimu *Italija prieš Komisiją*, pažymėtina, jog iš šio sprendimo 55–64 punktuose padarytų išvadų matyti, kad net jei, kaip tvirtina AEP, teismas klaidingai remiasi šiuo sprendimu, jis vis dėlto galėjo nuspręsti, kad Komisija galėjo konstatuoti, jog ACEA ir AEP sudaro ekonominį vienetą. Todėl šis argumentas yra netinkamas.

- 70 Ketvirta, dėl AEP argumento, jog nagrinėjama pagalba turėjo būti sustabdyta tik proporcingai ACEA turimai AEP kapitalo daliai, pakanka pažymėti, kad dėl šio sprendimo 61 punkte nurodytų priežasčių Komisija ir Pirmosios instancijos teismas galėjo manyti, kad bet kokia, net ir mažesnė, AEP suteikta pagalba galėjo suteikti ACEA naudos.
- 71 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, pirmojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį reikia atmesti.

Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies, susijusios su nelogišku ir prieštaringu skundžiamo sprendimo motyvavimu

— Šalių argumentai

- 72 AEP kaltina Pirmosios instancijos teismą dėl to, kad jis tik pakartojo visus Komisijos argumentus, neatskleidęs jų prieštaravimo ir akivaizdžių teisės vertinimo klaidų.
- 73 Konkrečiai tariant, AEP mano, kad jei Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog AEP kontroliuoja dvi atskiros grupės ir iš šių dviejų grupių *Electrabel* turi daugiausia akcijų, jo išvada, jog AEP ir ACEA valdo vienas kontrolės centras, yra prieštaringa, savavališka ir nelogiška, nes logiškai galvojant ta pati bendrovė negali sudaryti ekonominio vieneto su dviem atskirais subjektais.

- 74 Be to, yra visiškai nepaaiškinta, ką reiškia Pirmosios instancijos teismo teiginys, jog AEP nėra funkciškai savarankiška, nes jos pagamintą energiją parduoda *AE Trading*.
- 75 AEP mano, jog nerealus ir nelogiškas yra Pirmosios instancijos teismo teiginys, jog *AceaElectrabel* buvo įsteigta tam, kad būtų galima apeiti valstybės pagalbai taikomas normas ir kad Komisija neturėjo įrodyti apėjimo tikslo, o jos argumentus pakankamai pagrindžia perleidimo faktas ir pavojai, kurių jis gali sukelti valstybės pagalbos normų atžvilgiu.
- 76 AEP teigimu, skundžiamo sprendimo 140 punkte teigdamas, kad siekiant nustatyti, ar egzistuoja ekonominis vienetas, reikia atsižvelgti į atitinkamos įmonės turimą akcijų dalį bendrovių grupėje, kurią tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja viena iš jų, ir į tai, ar egzistuoja vieno subjekto kontroliuojama viena grupė, Pirmosios instancijos teismas prieštarauja pats sau, nes jis konstatavo, kad AEP kontroliuoja du atskiri subjektai.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 77 Reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 36 straipsnį ir 53 straipsnio pirmą pastraipą Pirmosios instancijos teismui tenkanti motyvavimo pareiga neįpareigoja šio teismo pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių pateiktą argumentą. Taigi motyvavimas gali būti numanomas su sąlyga, kad jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko buvo imtasi tam tikrų priemonių, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam priklausančią teisminę kontrolę (2009 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Bouygues et Bouygues Télécom prieš Komisiją*, C-431/07 P, Rink. p. I-2665, 42 punktą ir 2010 m. sausio 21 d. Nutarties *Iride ir Iride Energija prieš Komisiją*, C-150/09 P, 42 punktą).

- 78 Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismo argumentacija yra aiški ir suprantama bei leidžia tiek AEP ir *Electrabel* žinoti priežastis, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas atmetė šį ieškinio pagrindą, tiek Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam priklausančią teisminę kontrolę.
- 79 Reikia pabrėžti, kad tariami argumentacijos nenuoseklumai, kuriais AEP kaltina Pirmosios instancijos teismą, iš tikrųjų yra susiję su tomis pačiomis tariamomis teisės klaidomis, kurios buvo išnagrinėtos ir atmetos nagrinėjant pirmojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį, o ne su nepakankamu motyvavimu.
- 80 Todėl reikia atmesti pirmojo apeliacinio skundo pagrindo trečiąją dalį, o kartu ir visą pirmąją pagrindą.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su sprendimu „TWD prieš Komisiją“ reikšme

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio pagrindų iškreipimu

— Šalių argumentai

- 81 AEP tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 172 punkte pareiškęs, jog ankstesniame sprendime Komisija neprivalėjo analizuoti pagal pagalbos schemą individualiai

suteiktos pagalbos, Pirmosios instancijos teismas iškreipė trečiąjį ieškinio pagrindą, kuriuo buvo tvirtinama, kad nurodant susigrąžinti pagal schemą individualiai suteiktą pagalbą būtina prieš tai išanalizuoti kiekvienos atitinkamos įmonės individualią situaciją.

- ⁸² AEP teigimu, prieš priimant sprendimą dėl pagalbos grąžinimo būtina nustatyti, ar ir kiek kiekviena įmonė, priklausanti įmonių kategorijai, kuriai taikoma schema, pasinaudojo su EB sutarties normomis nesuderinama pagalba. Tačiau šioje byloje toks vertinimas dar nebuvo atliktas.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁸³ Dėl šių teiginių pakanka pažymėti, pirma, kad iš pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio 23–28 punktų bei iš skundžiamo sprendimo 147–151 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas sąžiningai reziūmavo AEP argumentus, ir, antra, kad Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 164–181 punktuose atsakė į juos.

- ⁸⁴ Konkrečiai tariant, iš pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio 25 punkto pabaigos matyti, kad AEP tvirtino, be kita ko, jog norėdama ACEA ar AEP atžvilgiu remtis ACEA gautos ankstesnės pagalbos neteisėtumu Komisija ankstesniame sprendime turėjo išnagrinėti ankstesnės pagalbos schemos taikymą ACEA atžvilgiu, o to nepadariusi, ji negalėjo remtis jos neteisėtumu.

- 85 Todėl Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti iškreipus pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio trečiąjį pagrindą, jeigu jis atsakė į AEP argumentus, pavyzdžiui, skundžiamo sprendimo 172 punkte pažymėjęs, kad Komisija neprivalėjo ankstesniame sprendime išanalizuoti pagal šias schemas individualiai suteiktos pagalbos.
- 86 Todėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo antros dalies, susijusios su teisės klaidomis

— Šalių argumentai

- 87 Visų pirma, AEP tvirtina, kad sprendimai *TWD prieš Komisiją*, kuriuose buvo nagrinėjamas kumuliacinis pagalbos poveikis įmonei, gali būti taikomi tik tai vienai įmonei. Dėstydamą pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą AEP įrodė, kad ACEA ir ji negali būti laikomos sudarančios ekonominį vienetą. Todėl Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą patvirtinęs ginčijamą sprendimą, nes jame taikoma ši teismo praktika.
- 88 Antra, AEP mano, kad norėdamas įrodyti, jog ankstesnė pagalba kartu su nagrinėjama pagalba gali daryti žalingą poveikį, Pirmosios instancijos teismas turėjo patikrinti, ar ACEA realiai gavo neteisėtą pagalbą, nes to nepadarė nei Italijos Respublika, nei Komisija.

89 Kadangi iš Pirmosios instancijos teismo argumentacijos matyti, kad atlikdama analizę Komisija turėjo ypač atsižvelgti į pagalbos poveikį ACEA, AEP teigimu, Pirmosios instancijos teismas sprendimus *TWD prieš Komisiją* pavertė nauja Sutartyje nenumatyta suderinamumo sąlyga, pagal kurią yra baudžiama už ankstesnės pagalbos negražinimą. Užuoat atsižvelgęs į galimą kumuliacinį poveikį kaip nagrinėjamos pagalbos suderinamumo su bendrąja rinka vertinimo elementą, Pirmosios instancijos teismas taikė šią teismo praktiką kaip priemonę susigrąžinti ankstesnę pagalbą, užtikrindamas, kad ankstesnė pagalbą gavusi bendrovė, kol jos negražins, negalėtų pasinaudoti jokia, net ir netiesiogine, vėlesne nauda. Pirmosios instancijos teismas nepareiškė savo pozicijos dėl šio esminio prieštaravimo ir jį atmetė skundžiamo sprendimo 188 punkte papildomu teiginiu, kuris yra visiškai hipotetinis.

90 AEP pabrėžia, kad ginčijamo sprendimo priėmimo momentu buvo neįmanoma nei preziumuoti kumuliacinio poveikio buvimą, nei įvertinti jo dydį. Kai Komisija nagrinėja pagalbos schemą, ji gali pasirinkti, ar nagrinėti atskirus atvejus, ar apsiriboti bendru ir abstrakčiu vertinimu. Jeigu ji pasirenka antrąjį būdą, priemonės, kurių ji gali imtis užtikrinti, kad atitinkama valstybė narė įvykdytų jos sprendimą, apsiriboja ieškiniu dėl įsipareigojimų neįvykdymo, nes sprendimais *TWD prieš Komisiją* nebuvo ketinama jai suteikti alternatyvų sankcijų skyrimo instrumentą.

91 AEP mano, kad jei šia teismo praktika siekiama neleisti naujos pagalbos gavėjui turėti didelį pranašumą rinkoje dėl to, kad jis negražino ankstesnės neteisėtos pagalbos, norint taikyti šią teismo praktiką reikia konkrečiai ir detalai išnagrinėti naujos pagalbos teikiamus pranašumus, ypač atsižvelgiant į įmonės gavėjos padėtį atitinkamoje rinkoje jos konkurentų atžvilgiu ir į Bendrijos prekybos srautus.

- 92 AEP mano, kad norėdama sustabdyti naujos pagalbos mokėjimą Komisija turi padaryti motyvuotą išvadą, kad dviejų pagalbų kumuliacijos sukeltas konkurencijos ir prekybos iškreipimo poveikis atitinkamuose sektoriuose yra toks, jog manytina, kad naujos pagalbos neigiamas poveikis nusvers teigiamą poveikį, ir todėl negalima jos patvirtinti, kol nebus grąžinta pirmoji pagalba.
- 93 Todėl Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, skundžiamo sprendimo 186 punkte nusprendęs, kad pagal sprendimus *TWD prieš Komisiją* Komisija turi įrodyti ne tai, jog dviejų pagalbų kumuliacija gali paveikti prekybą, o tai, kad pakanka tokios galimybės egzistavimo prielaidos.
- 94 Trečia, AEP teigimu, Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą nusprendęs, kad valstybė narė ir naujos valstybės pagalbos gavėjas turi Komisijai pateikti informacijos, įrodančios naujos pagalbos ir ankstesnės neteisėtos ir negrąžintos pagalbos kumuliacinio poveikio nebuvimą. Iš tikrųjų, nors atitinkama valstybė narė turi pateikti informacijos, įrodančios, kad nauja pagalba yra suderinama su bendrąja rinka, nei valstybė narė, nei atitinkama įmonė, AEP nuomone, neturi pateikti priešingo įrodymo, kad nagrinėjamų pagalbų kumuliacija nedaro jokie poveikio prekybai.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- 95 Visų pirma reikia priminti, kad, viena vertus, nagrinėjant pirmojo apeliacinio skundo antrą dalį buvo atmestas argumentas, jog ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos atžvilgiu ACEA ir AEP yra du atskiri ekonominiai subjektai. Kita vertus, nagrinėjant tą pagrindą buvo pažymėta, kad Pirmosios instancijos teismas nepadarė

teisės klaidos nusprendęs, kad Komisija galėjo manyti, jog suteikus AEP pagalbą ja gali pasinaudoti ACEA.

- 96 Be to, reikia priminti, jog iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad visada būtina neleisti kilti negrąžintos pagalbos ir ketinamos suteikti pagalbos kumuliaciniam poveikiui, neatsižvelgiant į tai, ar pagalba yra individuali, ar teikiama pagal schemą, ir kad sprendimai *TWD prieš Komisiją* leidžia Komisijai pagalbos suderinamumo klausimą susieti su ankstesnės neteisėtos pagalbos grąžinimu (šiuo atžvilgiu žr. minėtos Nutarties *Iride ir Iride Energija prieš Komisiją* 49, 50 ir 70 punktus).
- 97 Iš tikrųjų, viena vertus, Komisija turi prirėkus atsižvelgti į galimą ankstesnės neteisėtos ir negrąžintos pagalbos bei naujos pagalbos kumuliacinį poveikį (šiuo atžvilgiu žr. minėto 1997 m. gegužės 15 d. Sprendimo *TWD prieš Komisiją* 26 ir 27 punktus) ir, kita vertus, ji gali nuspręsti, kad nauja pagalba yra suderinama su bendrąja rinka tik tada, kai jos turima informacija jai leidžia taip manyti (šiuo atžvilgiu žr. minėtos Nutarties *Iride ir Iride Energija prieš Komisiją* 70 punktą).
- 98 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismas konstatavo, pirma, kad Komisija turėjo informacijos, rodančios, jog ACEA pasinaudojo ankstesne pagalba, ir, antra, kad ji neturėjo informacijos, leidžiančios manyti, jog nesusidarys neteisėtas ir su bendrąja rinka nesuderinamas ankstesnės pagalbos ir nagrinėjamos pagalbos kumuliacinis poveikis.
- 99 Kaip teisingai skundžiamo sprendimo 187 punkte priminė Pirmosios instancijos teismas, iš sprendimų *TWD prieš Komisiją* matyti, kad kai Komisija nusprendžia pradėti formalią tyrimo procedūrą, valstybė narė ir potenciali naujos pagalbos gavėja turi pateikti Komisijai informaciją, įrodančią, kad ši pagalba yra suderinama su bendrąja

rinka; ši pareiga taikoma ir būtinybei įrodyti, kad nauja pagalba ir ankstesnė negražinta neteisėta pagalba, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinka, nesukuria kumuliacinio poveikio.

- 100 Todėl Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad jei ankstesnis sprendimas buvo susijęs su pagalbos schema, o ne su individualia pagalba, ir todėl Italijos Respublika turėjo nustatyti, kokias sumas turi gražinti šia schema pasinaudojusios įmonės, Italijos Respublika, ACEA ir AEP turėjo nurodyti per procedūrą, per kurią buvo priimtas ginčijamas sprendimas, gražintinas sumas, prireikus – gražintas ankstesnės pagalbos sumas, kad įrodytų, jog nėra neteisėtos pagalbos kumuliacijos.
- 101 Kadangi tokia informacija Komisijai nebuvo pateikta, Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis manė, jog šiuo atveju Komisija prieš sustabdydama nagrinėjamos pagalbos mokėjimą pagal sprendimus *TWD prieš Komisiją* neturėjo tiksliai nurodyti ACEA gautos ankstesnės pagalbos sumos.
- 102 Galiausiai pažymėjęs, jog iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad Komisijai pakanka įrodyti, jog ginčijama pagalba gali paveikti prekybą tarp valstybių narių ir iškreipti konkurenciją (minėtos Nutarties *Iride ir Iride Energija prieš Komisiją* 72 punktas), Pirmosios instancijos teismas teisingai nusprendė, kad šiuo atveju Komisija neturėjo konkrečiai ir detalai išnagrinėti nagrinėjamos pagalbos teikiamų pranašumų, ypač atsižvelgdama į AEP ir ACEA padėtį atitinkamoje rinkoje jos konkurentų atžvilgiu ir į Bendrijos prekybos srautus.

- ¹⁰³ Atsižvelgiant į visa ta, kas pasakyta, reikia konstatuoti, kad motyvuodamas skundžiamą sprendimą Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisės klaidos, todėl reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo antrą dalį.

Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečios dalies, susijusios su prieštaringu ir nepakankamu skundžiamo sprendimo motyvavimu

— Šalių argumentai

- ¹⁰⁴ AEP pažymi, kad skundžiamo sprendimo 179 punkte Pirmosios instancijos teismas pripažino, kad negali užtikrintai teigti, jog ACEA gavo su Sutarties normomis nesusuderinamą pagalbą. Todėl AEP nesupranta, kaip paskesniame šio sprendimo punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ACEA finansinėje ataskaitoje esančio teiginio apie galimą tam tikrų sumų grąžinimo riziką pakanka Komisijos argumentacijai pagrįsti.
- ¹⁰⁵ AEP mano, kad skundžiamo sprendimo 186 punktas yra neaiškus, o 187 punktas nepaiškinamas ir nepagrįstas. Be to, to sprendimo 188 punktas nemotyvuotas.
- ¹⁰⁶ Šiuo atžvilgiu AEP priduria, kad jei šiuose punktuose išdėstyti Pirmosios instancijos teismo argumentai reiškia, kad teismas manė, jog Komisija negavo iš Italijos Respublikos būtinos informacijos vertinimui atlikti, Pirmosios instancijos teismas turėjo atsakyti į per posėdį pateiktą argumentą, jog tokiu atveju Komisija negali priimti sprendimo remdamasi vien turima informacija, bet turi laikytis Reglamento

Nr. 659/1999 5 straipsnyje numatytos procedūros. Tačiau Pirmosios instancijos teismas neatsakė į šį argumentą.

— Teisingumo Teismo vertinimas

- ¹⁰⁷ Šio sprendimo 77 punkte priminta, kad Pirmosios instancijos teismui tenkanti motyvavimo pareiga neįpareigoja šio teismo pateikti detalaus atsakymo į kiekvieną bylos šalių argumentą, o motyvavimas yra pakankamas, kai jis leidžia suinteresuotiesiems asmenims suprasti, dėl ko buvo imtasi tam tikrų priemonių, o Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam priklausančią teisminę kontrolę.
- ¹⁰⁸ Šiuo atveju, pirma, pakanka konstatuoti, kad Pirmosios instancijos teismo argumentacija yra aiški ir suprantama ir ji leidžia AEP ir *Electrabel* suprasti, dėl kokių priežasčių Pirmosios instancijos teismas atmetė aptariamą ieškinio pagrindą, ir Teisingumo Teismui turėti pakankamai informacijos, kad galėtų vykdyti jam priklausančią teisminę kontrolę.
- ¹⁰⁹ Konkrečiai tariant, skundžiamo sprendimo 180 punkte Pirmosios instancijos teismas paaiškino, kodėl, jo nuomone, Komisija, nepaisydama šio sprendimo 179 punkte išnagrinėtų AEP argumentų, galėjo manyti, kad ACEA pasinaudojo ankstesne neteisėta pagalba. Be to, iš skundžiamo sprendimo 186–188 punktų aiškiai matyti, kad juose Pirmosios instancijos teismas išdėstė savo sprendimų *TWD prieš Komisiją* aiškinimą.

- 110 Antra, iš bylos medžiagos matyti, be to, tai pripažįsta ir pati AEP, kad ji pirmą kartą pasirėmė šio sprendimo 106 punkte nurodytu argumentu per Pirmosios instancijos teismo posėdį, o ne per jame vykusią rašytinę proceso dalį. Tokiomis aplinkybėmis manytina, kad tai yra naujas argumentas, kuriuo siekiama panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 111 Šiuo atžvilgiu iš bylos medžiagos matyti, kad šis argumentas nebuvo su juo glaudžiai susijusio ankstesnio ieškinyje tiesiogiai ar numanomai nurodyto argumento išplėtimas. Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų teisinių pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui (šiuo atžvilgiu žr. 2009 m. lapkričio 12 d. Sprendimo *SGL Darbon prieš Komisiją*, C-564/08 P, Rink. p. I-191, 20–34 punktus).
- 112 Kadangi šio sprendimo 106 punkte nurodytas argumentas nebuvo pagrįstas naujomis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui, Pirmosios instancijos teismo negalima kaltinti dėl to, kad jis aiškiai neatsakė į šį argumentą.
- 113 Be to, kadangi AEP šį argumentą pirmą kartą pateikė per rašytinio proceso Teisingumo Teisme dalį, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad leisti šaliai Teisingumo Teisme pirmą kartą nurodyti pagrindą, kuris nebuvo nurodytas Pirmosios instancijos teisme, reikštų leisti jai pateikti Teisingumo Teismui nagrinėti platesnės apimties ginčą nei tas, kurį nagrinėjo Pirmosios instancijos teismas. Apeliacinėje byloje Teisingumo Teismo kompetencija iš esmės apsiriboja Pirmosios instancijos teismo ieškinio pagrindų, dėl kurių jame ginčytasi, vertinimo nagrinėjimu (be kita ko, žr. 2009 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Akzo Nobel ir kt. prieš Komisiją*, C-97/08 P, Rink. p. I-8237, 38 punktą bei minėtos Nutarties *Iride ir Iride Energija prieš Komisiją* 32 punktą).

- 114 Todėl reikia atmesti antrojo apeliacinio skundo pagrindo trečią dalį, o kartu ir visą antrąjį apeliacinio skundo pagrindą.
- 115 Vadinasi, reikia atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 116 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir AEP pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Be to, kadangi *Electrabel* pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. *AceaElectrabel Produzione SpA*, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. *Electrabel SA* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.